

Skattedirektoratet

Saksbehandler
Tone Cecilie Hofgaard

Deres dato

Vår dato
14.10.2009

Telefon
22 07 76 39

Deres referanse

Vår referanse
2008/490634

Forskningsrådet
Postboks 2700 St Hanshaugen
0131 Oslo

U.off. offl. § 13, mval. § 7, sktbl. § 3-2

Merverdiavgiftsloven §§ 3 og 13 - Sentre for Forskningsdrevet Innovasjon - Spørsmål om merverdiavgift

Vi viser til vårt brev av 20. mars 2009. Som nevnt i telefonsamtale har vi funnet grunn til å se nærmere på saken, og har i den forbindelse bedt om noe mer informasjon. Vi viser også til Deres e-post av 16. april 2009.

Saksforholdet forutsettes kjent.

I brev av 20. mars 2009 la Skattedirektoratet til grunn at det forelå omsetning i henhold til merverdiavgiftsloven § 3, og at det således skal beregnes merverdiavgift av ytelser mellom det enkelte SFI og bedriftspartnerne.

Vi har funnet grunn til å se nærmere på saken, særlig med henblikk på hvorvidt man kan si at et SFI er et eget rettssubjekt. Selskaper regulert av selskapsloven er egne rettssubjekter. Etter selskapsloven § 1-1 er det et selskap "når en økonomisk virksomhet utøves for to eller flere deltakeres felles regning og risiko".

Hvert SFI har *"flere brukerpartnere som støtter opp om og deltar i senterets virksomhet"*, jf Forskningsrådets beskrivelse av SFI-ordningen av 7. juni 2005, punkt 3. Sammen med vertsinstitusjonen utgjør samarbeidspartnerne et konsortium. Følgelig er selskapsbegrepets kriterium om minst to deltakere oppfylt for hver enkelt SFI-ordning.

Vilkåret om at virksomheten må utøves for felles regning og risiko innebærer at deltakerne vil være forpliktet til å dekke underskudd på driften av virksomheten, og ha rett til andel i overskudd. Ifølge Forskningsrådet er SFI-deltakerne sidestilte samarbeidspartnerne som bidrar med det de har kompetanse på. Prosjektene som utføres i et SFI er et samarbeid mellom en rekke institusjoner og bedrifter som etter avtalen har *"...et felles ansvar for gjennomføring av prosjektet og for å nå de mål som fremgår av prosjektbeskrivelsen"*. Målet er å utvikle ny kunnskap på området. Bedriftspartnerne kan bidra både finansielt og med egen innsats. Den enkelte bedriftspartner avgjør ikke hvordan deres finansielle bidrag til senteret skal benyttes, det er det styret for senteret som avgjør. Videre sier Forskningsrådets konsortieavtalemal at partene skal ha felleseie til prosjektresultatene. Dette er elementer som taler for at kravet til at aktiviteten drives for deltakernes regning og risiko er oppfylt.

Postadresse
Postboks 9200 Grønland
0134 Oslo
skattedirektoratet@skatteetaten.no

Besøksadresse
Fredrik Selmers vei 4
Org. nr: 974761076

Sentralbord
800 80 000
Telefaks
22 17 08 60

Videre må selskapsbegrepet avgrenses mot virksomhet med ideelt og ikke-økonomisk formål. Det kreves ikke at aktiviteten går med overskudd. Kravet er oppfylt når aktiviteten det gjelder objektivt sett er egnet til å gi selskapsdeltakerne økonomiske fordeler. Ifølge konsortieavtalemalen punkt 8.1 og 8.2 beholdes eiendomsretten til prosjekt**bakgrunnen** av den konsortiedeltaker som brakte denne inn i prosjektet, mens hver konsortiedeltaker får eiendomsrett til alle prosjekt**resultater** som frembringes i prosjektet. Ifølge konsortieavtalemalen punkt 9.1 har konsortiedeltakerne rett til fri utnyttelse av alle prosjekt**resultater** i egen virksomhet, herunder undervisning og videre forskning. Utnyttelse av annen konsortiedeltakers prosjekt**bakgrunn** forutsetter avtale og kompensasjon til rettighetshaver. Inntekter fra lisensiering av prosjektresultater tilfaller prosjektet, og disponeres av styret som en del av finansieringsgrunnlaget for å nå prosjektets mål ihht prosjektbeskrivelsen, jf punkt 9.3. Inntekter fra lisensiering av prosjektresultater etter prosjektets avslutning fordeles mellom de konsortiedeltakere som er med ved avvikling av senteret i henhold til deltakernes økonomiske innsats angitt ved en brøk. På bakgrunn av hvordan den økonomiske utnyttelsen av forretningsresultatene er regulert, kan den forskning som skjer i et SFI vanskelig hevdes å regnes som virksomhet med et ikke-økonomisk formål. Forskningsvirksomheten er objektivt egnet til å gi konsortiedeltakerne inntekter i form av lisensinntekter. Dette taler for at virksomheten er av en økonomisk karakter.

Det må være en virksomhet i lovens forstand, og virksomhetsbegrepet må avgrenses mot forskjellige samarbeidsformer som faller utenfor selskapsbegrepet, slik som bl.a. mer kortvarige, løse samarbeidsformer som joint ventures o. l som behandler kontraktsforhold etter de alminnelige kontraktsrettslige regler, samt tingsrettslige sameier som i utgangspunktet ikke anses å utøve noen felles økonomisk virksomhet. Betegnelsen konsortium har ikke noe entydig innhold i selskapsrettslig forstand, og omfatter forskjellige kontrakts- eller samarbeidsformer som spenner fra løse samarbeid til ansvarlig selskap. SFI-ordningen har som målsetting å drive langsiktig, næringsrelevant forskning på høyt internasjonalt nivå og vise dette gjennom doktorgrader, vitenskapelige publikasjoner, fremlegg på anerkjente internasjonale konferanser etc., samt at sentrenes forskning skaper mulighet for innovasjon og økt konkurransekraft hos brukerpartnere og forventninger om samfunnsmessige ringvirkninger ut over konsortiedeltakerne. SFI-sentrenes funksjonstid løper i en periode på 5 eller 8 år avhengig av Forskningsrådets evaluering underveis. Beskrivelse av SFI-ordningen og dets målsettinger gir inntrykk av forskningsaktivitet i et relativt stort omfang og av en bestemt varighet.

Det faktum som er blitt presentert i form av beskrivelser av SFI-ordningen, konsortieavtalemalen og Forskningsrådets øvrige opplysninger, taler i retning av at SFI-ordningen må regnes for å være et selskapsforhold og således et eget rettssubjekt.

Vi har således kommet til samme konklusjon som i vårt i brev av 20. mars 2009 hvor vi fant at det foreligger avgiftsplikt for ytelser de såkalte bedriftspartnere i et slikt samarbeid yter til forskningen. Som der fremgår av ovennevnte har Skattedirektoratet lagt til grunn at det enkelte SFI anses for å være et eget rettssubjekt. Mellom det enkelte SFI og bedriftspartnere skjer det levering av tjenester eller varer. Det foreligger en gjensidig bebyrdende transaksjon, og ytelser mellom SFI og de enkelte bedriftspartnere anses for å være

omsetning. Omsetning av forskningstjenester er, som tidligere nevnt, omfattet av den generelle merverdiavgiftsplikt på tjenester, jf merverdiavgiftsloven § 13.

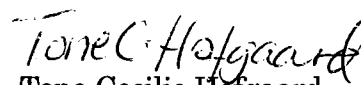
Skattedirektoratet vil imidlertid påpeke at ettersom konsortieavtalen kan være utformet forskjellig fra malen, kan det ikke utelukkes at konklusjonen kan være annerledes i visse konkrete tilfeller.

Kopi av dette brevet er sendt Finansdepartementet til orientering.

Med hilsen

Anders Christensen
seniorskattejurist
Rettsavdelingen, avgift

Tone Cecilie Hofgaard